

Hatalmas a fejlődés informatikában és kommunikációban.

Számos területen azonban stagnálás van. Ezek közül is felsorolnék néhányat:

– Tuskós területek erdősítése, ápolása.
– Lombos fakitermelések döntése, gallyazása és darabolása (a motorfűrész ma már csak eszköz).

– Felkészítőhelyi anyagmozgatás gépesítése.

– Csemetekerti munkák gépesíttessé (pl.: sorápolás).

– Nem látok technológiai és gyártmányfejlesztést.

Nincs koncepció – se országos, se vállalati –, hogy hová is akarunk eljutni közép- vagy hosszú távon.

Végezetül „egy kis olaj a tűzre”!

Úgy érzem, hogy ma nem szívesen dolgoznék a részvénytársaságoknál a mű-

szaki vonalon, mert azt nagyon sívárnak tartanám. Ezzel a kijelentéssel nem szeretném aktív kollégáimat megsérteni, munkájukat lebecsülni. Lehet, hogy tévedek és csak reménykedem, hogy a következő szakosztálygyűlésen a fiatalság meggyőző állításom ellenkezőjéről.

Úgy legyen!!

Dr. Mátrabérci Sándor

Gondoljuk meg!

Az erdő a fatermelés bázisa, otthona a nagyvadnak, termeli az oxigént, elnyeli a káros gázok egy részét, sokféle élőlény géntárolója. Erdészeti szakemberek irányításával évszázadokig visszamenőleg – a törvények alapján – a fentiek egységes egészévé saját erdőből biztosítva volt.

Újabb az egységet 3 törvény – erdő, vad, természet – szétdarabolta. Az erdő sokszínűségének előnyös, gazdaságos, ésszerű, tartós fenntartását ez károsan befolyásolja.

A magyar erdők tulajdoni, kezelői, szakmai irányítási viszonyai sokszor változtak. Trianon elvitte százados erdők 80 százalékát. A megcsonkolt országnak 10% erdőterülete maradt. A II. világháború befejezéséig a kevés garasból is cseppent az erdőterület bővítésére.

Ezután az erdő állami tulajdon lett. A magyar erdőgazdálkodás vezetésében is a politika lett úrrá, amely az erdész szakembereket javarészt kirúgta, átnevelő helyekre vitte (internálta), a vezető létszámot pártkatonák pótolták. A fegyver hatalmát segítette, hogy az „ország védelme szükségessé teszi” hamis cél érdekében többszázezer ha erdő a HM kezelésébe került. Az 1966. évi Erdőtörvény előkészítésébe a nép is beleszólt. A gyűlésen hozzászólásomban elleneztem a HM kezelést, azzal az alaptétellel, ha az ország védelme a katonai beavatkozást teszi szükségessé – akkor erdő, mező, lakott terület, vasút stb. – minden rendelkezésükre áll. Egyébként az erdő a torz vadászat, a szabálytalanság színhelye lesz.

A hamis cél megjelölés ma is tart.

Ha én is a „célközönség”-hez tartozom az eddig elmondottak szerint a joganyag kedvezően nem értelmezhető.

Miben hisznek a jogalkotók, azt nem tudom, de az erdőre vonatkozó egységet bontó 3 törvény megszavazása nem

jelent a mai erdőterület 20%-os részesedését biztosító erdő előnyös szerepét az ország számára. Hatástanulmány nem támasztja alá, hogy a jelenkor, de főleg unokáink gyönyörködhesse az erdő csodáiban.

Az EU tudtommal önálló államok csatlakozásának szervezete, mégis állandóan a jogharmonizáció az alaptétel. Ez ne jelentse azt, hogy ők harmonizálnak, mi meg táncolunk.

Társadalmi szervezeteink jelentősége fontos az erdővel kapcsolatos szabályok megalkotásában, de őket a természet és környezet kezdeti vezetői a nagyobb rangért előnyük érdekében az erdő kárára félrevezették. Egy szó sincs arról, hogy az erdővel kapcsolatos természetvédelmi hatások „az új fellépő” előtt is érvényesültek az erdei ökoszisztémában. Nem szólva arról, hogy az új szemléletüket az erdővel kapcsolatosan hány feleslegesen kidobott milliárd forint terheli. A természetvédelemnek az erdőn kívül van igen sok tennivalója – oda fókuszáljon.

A jogalkotók mind az állami, mint a magántulajdonban lévő erdők vonatkozásában adják vissza a jogot az egységes szemléletű erdőgazdálkodáshoz, az erdőhöz értők szakmailag képzett szakemberek kezébe. Ők az ország javát akarják, és a sok bába közt nem fog elveszni a gyerek. Az éghajlatváltozással kapcsolatos feladat az erdő fennmaradása érdekében tízféle fafaj bevitel az állományba, és majd a változás szelektál. Ide kívánczik az állandó erdő fenntartásának új szemléletű kérdése. Minden korú egyed biztosítása (a legidősebb korú törzseket a kidőlt, korhadó egyedek képviselik, amelyek géntárolók is), felújítás, ápolás, ápolóvágások, gyérítés, felsőszint bontása.

Milyen gépekkel biztosítható a fenti évi állandó folyamatos munka, milyen

költséggel, a legkisebb károkozással nem rajzban, hanem az erdőben? A szentgyörgyvölgyi példa csalétek, mert az az évszázadok alatt alakult ki – kézi erővel termeltek, lóval és vállon közelítették, kapával, kaszával ápolták.

A vastag tűzifa (évi 3 millió tonna?) villanyfejlesztésre való felhasználása nincs összhangban azzal a célkitűzéssel, hogy energiaerdő, energiafű, faki-termelési hulladék, szalma stb. hasznosítást helyettesítsen. A felhasznált vas-tagfa nagy része iparilag hasznosítható, ezért ottani eltűzése káros.

Az erdőgazdálkodók, erdészeti szakemberek kamarai szervezete talán a jobbítást szolgálná?

Dr. Sipos Árpád
erdőmérnök

Erdőkerülő

címen jelent meg a SEFAG Zrt. 37. évfolyamának szeptemberi száma, mely változatos tartalommal tudósít az üzemi eseményekről és a SEFAG 40 évéről. A lapban *Barkóczy István* vezérigazgató foglalja össze a közel fél évszázad erdőgazdálkodásának történetét. Sok sikert és tartalmas híreket, tudósításokat, valamint hosszú utat kívánunk az „Erdőkerülő”-nek.

*

A 40 éves évfordulóra szép kivitelű, minden fölösleges sallangtól mentes kiadvány jelent meg, amely összefoglalja az erdőgazdaságban eltelt utolsó négy évtizedet. Külön meg kell említenünk az összeállító *Detrich Miklós* és *Merczel István* nevét.

Új belépők

Soproni Hallgatói Helyi Csoport:
Pataki Bálint egyetemi hallgató